

SANAN KYLVÖ

Luuk. 8:4 -15

4 Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista hänen tykönsä, puhui hän vertauksella:

5 "Kylväjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.

6 Ja osa putosi kalliolle, ja oralle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut kosteutta.

7 Ja osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen.

8 Ja osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän." Tämän sanottuaan hän lausui suurella äänellä: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon."

9 Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi.

10 Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.

11 Vertaus on tämä: siemen on Jumalan sana.

12 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi.

13 Ja mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta: ainoastaan ajaksi he uskovat ja kiusauksen hetkellä luopuvat.

14 Mikä taas orjantappuroihin putosi, ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän huoliin, rikkauteen ja hekumoihin, eivätkä tuota kypsää hedelmää.

15 Mutta mikä hyvään maahan putosi, ne ovat ne, jotka sanan kuultuansa säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä.

Sanan ulottuville

Lähetystyössä Japanissa tuntuu usein siltä, että suurimpia ongelmiamme on saada ihmiset Jumalan Sanan ulottuville. Joudumme käyttämään monenlaisia porkkanoita, joilla houkuttelemme ihmisiä kirkkoon ja seurakunnan tilaisuuksiin, voidaksemme sitten jakaa heille evankeliumin siementä. Käytämme englanninkielen opetusta, länsimaista ruoanlaittoa ym syötteinä. Olemme todenneet, että noin kymmenen sadasta sillä tavalla mukaan tulleesta kiinnostuu Raamatun sanomasta sen verran, että alkaa säännöllisestikin opiskella sitä. Näistä kymmenestä vain yksi lopulta kuitenkin tekee parannuksen synneistään, uskoo Jeesukseen omana Vapahtajanaan ja kastetaan. Työtä ei siis voi sanoa kovin menestykselliseksi inhimillisin mittapuuin, mutta kun tiedämme, kuinka suunnattoman arvokas yksi ihminen on Jumalalle, emme lannistu. Jeesus arvioi yhden ihmisen niin kalliiksi, että antoi oman Poikansa kärsimään ja kuolemaan hänen sijastaan, jotta hän saisi iankaikkisen elämän.

Japanissa olemme myös nähneet, miten pitkään ja kärsivällisesti ihmissydämiä täytyy muokata ja kastella, ennen kuin kylvetty Sana pääsee itämään ja kantamaan hedelmää.

Rouva H: tie

Noin yhdeksän vuotta sitten eräs rouva H sai kimmokkeen aloittaa kirkossakäynti siitä, että hänen tyttärensä meni naimisiin amerikkalaisen miehen kanssa ja he halusivat kristillisen vihkimyksen. Jo pitempään hänellä oli ollut kaipausta kristilliseen kirkkoon kotinsa ahdistavien ongelmien vuoksi, mutta vasta tyttären häät tarjosivat hänelle

"tulitikun, josta tehdä asiaa". Hän alkoi käydä kirkossa säännöllisesti Raamattu-opetuksessa ja silloin tällöin myös jumalanpalveluksissa. Ajoittain oli pitkiäkin jaksoja, jolloin hänen oli mahdotonta miehensä vuoksi päästä kokouksiin mukaan. Eräänä päivänä hän sitten avasi koko sydämensä ja sain julistaa hänelle, että Jeesuksen nimessä ja veressä hänen kaikki syntinsä olivat anteeksi annetut. Noina aikoina hän kertoi, että joka kerta kun hän tuli kirkkoon mopollaan, hän itki koko tulomatkinsa sitä ahdistusta, joka hänellä oli kotonaan. Raamattu-opetuksen jälkeen hän palasi kotiinsa ja myös koko paluumatkan hän aina itki, mutta ilosta ja kiitollisuudesta, kun Herra rakasti häntä niin suunnattomasti. Kesti kokonaiset 7 vuotta, ennen kuin hänet voitiin kastaa, kun hänen uskoa vastustanut miehensä alkoi sulaa ja lopulta ihmetellä, mikä hänen vaimossaan on vialla, kun hänelle ei kastetta anneta.

Myöhemmin rouva kirjoitti minulle kirjeen, jossa kertoi jälleen riemuinneensa joulun ihmeellisestä sanomasta ja samalla ihmetteli, miten on mahdollista, että Jumala rakastaa häntä niin suunnattoman paljon.

Rouva H:n sydämessä kylvetty Jumalan sana pääsi itämään, kasvamaan ja tuottamaan hedelmää. Tämän päivän tekstin äärellä joudun kysymään itseltäni ja Sinulta, onko Sana päässyt meidän sydämissämme vaikuttamaan sen, mitä Jumala tahtoo sen tekävän. Suhteemme Jumalan sanaan on elämän ja kuoleman kysymys.

Miten ymmärtäisin Sanan?

Jokin aika sitten eräs henkilö pyysi pienessä rukousryhmässä puolestaan esirukousta, jotta hän voisi avata Raamatun ja että Jumala avaisi Raamatun Sanan hänelle. Pyyntö nousi todellisesta hädästä. Sillä Jumalan sana on se väline, jolla yhteys meidän syntisten ja elävän Jumalan välillä voi syntyä. Ihmissuhteissakin sana ja puhe on tavattoman tärkeää. Se ei ole vain väline, jolla ilmaistaan mielipiteitä ja tahtoa, vaan ennen kaikkea se on väline, jolla voidaan rakentaa keskinäinen luottamus, rakkaus ja yhteys. Emme voi sanoa tuntevamme ketään ihmistä, jonka kanssa emme ole keskustelleet, vaikka tietäisimmekin hänestä yhtä ja toista. Jumalan sana on sitä pyhää puhetta, joka liittää meidät persoonalliseen, henkilökohtaiseen, keskustelu- ja rakkaussuhteeseen Jeesuksen kautta Isään. Isän ja Pojan tunteminen tapahtuu siis Sanan kautta ja Raamattu määrittelee iankaikkisen elämän juuri Isän ja Pojan tuntemisena. Elämä täyteydessään on siis määriteltävissä henkilökohtaisena keskustelusuhteena Jeesuksen Kristuksen ja Isän kanssa.

Sana vaikuttaa omassatunnossa

Jumalan sanan kylvö, sen julistus, voi vaikuttaa meissä pelastuksen ja iankaikkisen elämän. Siksi on äärimmäisen tärkeitä, miten suhtaudumme Sanaan. Saako se synnyttää meissä elävän suhteen Isään, vai torjumme sen pois joko suhtautumalla siihen välinpitämättömästi tai jättämällä sen sydämemme ulkopuolelle, vain järjen tai tunteen tasolle ilman, että se saa osua omaantuntoomme. Voimme torjua sen asettumalla mestaroimaan sitä ja nousemalla sen yläpuolelle. Millä tavalla kulloinkin Sanan torjummekin, seuraus on aina sama: Emme noudata Sanaa, emme ole sille kuuliaisimpia ja niin sen lupaama elämän yhteys jää toteutumatta ja kuolema meissä etenee.

Kun sana pääsee kasvamaan ja juurtumaan, se kantaa lopulta hedelmänä siementä. Toisin sanoen sanan kuullut, vastaanottanut ja sitä noudattanut ihminen saa elämän, joka synnyttää hänessä halun jakaa ja julistaa muille sitä samaa Sanaa, jonka hän itse

sai. Uskomalla Jumalan Sanan siitä, että Jeesus Kristus kuoli puolestamme Golgatan ristillä ja nousi kuolleista, meidät luetaan Jumalan edessä vanhurskaiksi eli Jumalalle kelpoiksi taivaskelpoiksi. Mutta juuri tämä usko evankeliumin sanaan synnyttää meissä myös suullisen uskon tunnustuksen, joka on sen saman Sanan viestittämistä eteenpäin. Paavali liittää nämä asiat toisiinsa niin kiinteästi, että hän kirjoittaa Roomalaiskirjeessä:

"Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." (Room. 10:10-11)

Kylväjä on itse Herra

Sanan Kylväjä on itse Herra Jeesus Kristus. Mutta Sana, jota Hän kylvää, ei ole irrallaan Hänestä itsestään. Johanneksen evankeliumissa Jeesus puhuu itsestään sinä siemenenä, jonka on kuoltava, jotta se voisi kantaa elämän runsasta satoa. Näin kylväessään Jumalan Sanaa Jeesus jakaa oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa hedelmää. Elämän sana liittää meidät Jeesuksen kuoleman ja Hänen ylösnousemusvoimansa osallisuuteen. Sanan kylvö ei siis ole mitään tahansa jutustelua, vaan se on keskittyy aina Jeesuksen Golgatan uhuriin puolestamme ja ylösnousemuksen voittoon hyväksemme.

Jeesus Kristus käyttää kylvötyössään hyvin käytännöllisiä välineitä, niin että voimme Hänen äänensä kuulla omin korvin ja nähdä omin silmin. Herra ei todellakaan pyri salaamaan itseään ja jakamaan totuuttaan vain jotain erityistä kokeneille tai johonkin erityiseen vihkiytyneille. Sana on Raamattuna meidän luettavissamme ja raamatullisessa saarnassa meidän kuultavissamme. Se on todella lähellä meitä. Se tulee meitä kohti myös uskovien todistuksena Herran teoista omassa elämässään.

Sanan saarna

Sanan julistus saarnatuoleista ja seuratuissa on aina tavattoman vakavaa. Voi meitä, jos meille jaetaan Jumalan Sanan sijasta pelkkiä ihmismielipiteitä. Jäämme siinä tapauksessa elämän ulkopuolelle kuoleman keskelle. Meidän tulee aina rukoilla erityisesti Sanan julistajien puolesta, sillä ilman sitä ei ole elämää.

Mutta Jumalan sanan julistus ei rajoitu vain saarnaajiin. Jos olet Jumalan lapsi, jos Sana on vaikuttanut Sinussa elämän, niin Sinunkin hedelmäsi on suullisen todistuksen antaminen Jeesuksen sovitustyön armosta. Sen tulee tietysti olla sopu-soinnussa elämäsi todistuksen kanssa. Jos vaellat sanan mukaan, etuoikeutesi on myös sanoillasi kertoa muille Herran pelastavasta työstä omassa elämässäsi. Siellä missä uskovat niin tekevät seurakunta leviää, missä uskovat eivät niin tee, kuolema leviää.

Sana julistaa sinulle tänään kaikki Sinun syntisi anteeksi Jeesuksen veren tähden. Sana julistaa, että se on ilmaista lahjaa Sinulle. Mutta sama Sana julistaa, että Sinäkin saat julistaa muille syntien anteeksiantamusta. Miksi pidättäisimme näin suunnattoman kalliin lahjan vain itsellämme, kun ympärillämme ihmiset ovat synnin kahleissa. Ja juuri evankeliumin anteeksiantamuksen sana voi heidät vapauttaa niistä kahleista. Jos olet itse saanut syntisi anteeksi Jeesukselta, sinut on samalla valtuutettu jakamaan ja julistamaan anteeksiantamusta muille.

Joku saattaa ajatella, ettei minun sanoissani kuitenkaan ole sellaista tehoa, että ihmiset

voisivat saada omantunnon rauhan ja vapautua synnin, perkeleen ja kuoleman vallan alta. Totta on, ettei meissä itessämme ole mitään voimaa, mutta Jumalan sanassa, jonka julistamme, siinä itessään on elämä ja pelastava voima. Sanan kylväjä ei puhu omiaan, vaan välittää Jumalan sanaa. Ja siinä on syntien anteeksiantamus, kun se otetaan vastaan. Missä syntien anteeksiantamus on, siellä taas on elämä ja autuus, niin kuin meille vakuuttaa Luther. Yhtä vähän kuin maanviljelijä kykenee saamaan yhtään hiekanjyvää kasvamaan, yhtä vähän meidän omat sanamme voivat ihmisiä vapauttaa. Mutta kun viljelijä kätkee siemenen, jossa on elämä, maahan, niin siitä nousee uusi kasvi ja uudet siemenet. Pyhän Hengen voimassa julistetussa Jumalan sanassa on Jumalan oma elämä. Siksi saamme myös nähdä sellaisia ihmeitä, että sanan uskossa vastaanottanut pääsee osalliseksi Herran antamasta elämästä.

Kuuliaisuus Sanalle

Yhtä vähän kuin siemen ei kasva, ellei sitä kätketä multa, yhtä vähän Jumalan Sanakaan vaikuttaa, ellei sitä oteta Herran henkilökohtaisena puheena sydämen maaperään asti vastaan. Vasta Sana jolle sydän avataan ja jota noudatetaan, tuottaa elämän. Sanassa on merkillinen salaisuus: Sen voima annetaan vain sille ihmiselle, joka on kuuliainen sille. Jeesus sanoi halvatulle miehelle: "Nouse ja käy!" Hänhän vaati inhimilli sesti katsoen mahdotonta, mutta Hänen sanansa sisälsi voiman. Kun halvattu ojensi kätensä ja jalkansa, hän huomasi, että hänet oli parannettu.

Sille, joka ei ole kuuliainen sanalle, sana ei kykene vaikuttamaan mitään. Vertauksemme keskeinen korostus onkin siinä, että olemme vastuussa siitä, otammeko sanan vastaan ja siitä, muokkaammeko sydämemme maaperän sellaiseksi, että Sanassa oleva elämä pääsee vaikuttamaan. Sillä, että maaperää kynnetään, kuokitaan, lannoitetaan, kastellaan ja kitketään, ei saada mitään aikaan, ellei siihen maaperään kätketä elämää sisältävää siementä. Toiminta ei ole samaa kuin elämä. Toimintaa ja työtä maaperän muokkaamiseksi tarvitaan, mutta ilman Jumalan elävää sanaa, se ei tuota elämää.

Sanan vastaanottamisen vastuu

Vertausta kylväjästä ei pidä lukea jonkinmoisena kohtalouden puolustuksena seuraavaan tapaan: "En minä voi sille mitään, ettei minun elämäni kannu hyvää hedelmää. Sydämeni sattuu olemaan kallioinen enkä minä sille mitään voi." Vertaus korostaa päin vastoin sitä, että Jumalan Sana on otettava henkilökohtaisesti vastaan, niin kuin ihmistenkin puhe, ennen kuin se pääsee vaikuttamaan. Se ei ole automaatti. Ei riitä, että sitä on kuulemassa. Kaikki kuulivat sanan, mutta vain tietyissä oloissa Sana pääsi kasvamaan. Meidän on luottamuksessa puhuvaan Herraan otettava Sana sydämiimme asti ja meidän on muokattava sydämemme maaperää niin, että Sana pääsee kasvamaan.

Linnut

Vertaus osoittaa myös sen, että Sanan kuulemisella, vastaanottamisella ja sydämessä säilyttämisellä on esteensä. Sanan julistus tapahtuu aina vastavoimien riehussa sekä julistajaa että kuulijaa vastaan. Vastavoimia ovat sielunvihollinen, joka pyrkii siihen, että sanaa ei edes ymmärrettäisi. Sanan reitti ihmiseen kulkee ymmärryksen kautta sydämeen. Jos sitä ei ymmärretä, tai ymmärretään väärin, niin ei sille olla myöskään kuuliaisia, eikä sen voima pääse vaikuttamaan.

Raamattu osoittaa, ettei tietämättömyys ja ymmärtämättömyys Sanan edessä ole asia,

joka vapauttaisi kuulijan vastuusta. Roomalaiskirje sanoo: "Vaikka he ovat tunteneet Jumalan, he eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltaan turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt." (Room. 1:21) Jos ihminen ei ymmärrä Sanaa, se johtuu viime kädessä siitä, että hän ylpeydessään asettaa oman arvostelukykynsä Jumalan yläpuolelle ja usko mieluisan valheen totuuden sijasta. Kun ihminen Jumalan Sanan äärellä sanoo: "Ei tämä sovi nykyaikaan, tämä on aivan liian jyrkkää puhetta, meidän täytyy olla avaramielisempiä jne", hän asiallisesti sanelee itse millainen hänen jumalansa pitää olla. Hän yhtyy sielunvihollisen kuiskeeseen: "Te tulette tietämään niin kuin Jumala hyvän ja pahan". Valheen uskomisen on ratkaisu, josta ihminen on vastuussa, vaikka se lopulta pimentääkin hänen ymmärryksensä.

Onko nyt sitten Sanan äärellä olevan pienen ihmisen mahdollista voittaa perkeleen kiusaukset. Jaakobin kirje lupaa: "On mahdollista!" Se sanoo: "Olkaa Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee." (Jaak. 4:7) Olemalla alamainen Jumalalle eli suostumalla korottamaan Sana elämän ylimmäksi ohjeeksi ja auktoriteetiksi - vaikkapa vastoin meidän omaa pientä järkeämme - avautuu todellisuudessa myös meidän ymmärryksemme ja saamme voiton perkeleestä. Nöyry ja tunnusta kuka olet, oi pieni ihminen. Niin saat voiton perkeleestä.

Kivikko

Jos olemme ymmärtäneet Sanan ja ottaneet sen vastaan ilolla eli myös tunnetasolla, niin ennemmin tai myöhemmin joudumme näkemään, että pelastuminen ja uskonelämä ei ole pelkkää ymmärtämistä ja iloitemista. Pelastus tuo toki meille iloa ja kokemuksia, mutta ne eivät ole sen olemus, vaan pikemminkin seuraus siitä, että on kuultu sana ja eletty sen mukaan. Pelkkä ymmärrys- ja tunnetason usko on tuomittu romahtamaan. Vain Sanaan itseensä ja sen seuraamiseen perustuva usko kestää. Kiusauksissa ja maailman puolelta tulevassa pilkassa, painostuksessa ja vainossa koetellaan, onko usko tarttunut Sanaan vai ei. Meidän on tehtävä parannus kaikesta tunteittemme varaan rakentamisesta ja nojaututtava yksin Herran sanan lupauksiin. Sillä niiden Antaja on luotettava. Kiusauksissa ja ulkoapäin tulevissa paineissa voimme kestää, jos olemme kuuliaiset Sanalle vastoin sitä, miltä meistä tuntuu. Kiusaukset tulevat. Herra ei ole luvannut omilleen helppoa tietä, mutta kylläkin elämän tien.

Orjantappurat

Jokainen Sanan kuulija joutuu kohtaamaan myös orjantappurat, jotka pyrkivät tukahduttamaan sanan kasvun. Ne nousevat meidän lihastamme, jossa riehuvat erilaiset himot ja halut. Huolet tukahduttavat Sanan, sillä huolehtija jättäytyy itsensä varaan, eikä uskalla turvautua Sanassa meille puhuvaan Herraan. Rikkautta ja tämän ajan nautintoja tavoitteleva hylkää taas lupauksen taivaallisesta rikkaudesta ja antaa ajallisten hallita sydämensä maaperää. Voimme itse kylvää lihaamme erilaisten himojen siemeniä lukemalla, katselemalla ja puhumalla sitä, mikä meitä saastuttaa. Sanan viljely ja rukous eivät viihdy yhtä aikaa roskakirjojen ja tyhjän puhumisen seurassa. Voimme voittaa lihan himot täyttämällä sydämemme rukouksella ja Sanalla, taivaan katselemisella ja uskovien yhteydellä. Ahneuden synnin voimme voittaa Pyhän Hengen voimassa siten, että opettelemme antamaan runsaasti omastamme niille, jolta puuttuu tarpeellinenkin. Antamalla aikaa Herralle voimme kuolettaa lihan tekoja ja niin raivata sydämemme maaperää hyvän hedelmän kantamiseen.

Hyvä maaperä

Toisin kuin luonnollisessa viljelyssä, sydämen peltoa voidaan muokata vain silloin, kun Sana itse saa vaikuttaa voimallaan. Sanan kylvö ja sydämen muokkaus tapahtuvat samanaikaisesti. Mutta sydän voidaan perata näistä kaikista esteistä huolimatta hyväksi maaperäksi, jossa Sana pääsee kantamaan jopa 100 -kertaisen hedelmän. Sitä varten tarvitaan tietoinen asenne säilyttää Sana sydämessä. Sana voi säilyä vain vilpittömässä ja hyvässä sydämessä. Se tarkoittaa totuudellisuutta salatuimpaan saakka ja suostumista parannukseen pienistäkin synneistä. Se on jatkuvaa vaellusta puhtaalla omallatunnolla. Kun Sana osoittaa synnin, se tunnustetaan oikealla nimellään heti ja pyydetään Jeesuksen uhriveren tähden anteeksiantamus ja otetaan vastaan uusi puhdistus.

Kärsivällisyys nousee siitä, että usko tarttuu Sanan kautta lopulliseen taivaalliseen voittopalkintoonsa. Kärsivällisyydessä saamme kantaa hedelmää. Saamme jakaa elämän Sanan kautta elämää toisille ihmisille. Sana itse antaa tähän meille voiman kärsimyksissäänkin.

Miten kuulet Sanan?

Sinulta kysytään tänään, onko sydämesi oikea Herran sanan puhutellessa Sinua. Jos et sitä kyllin ymmärrä, haluatko nöyryydessä kysyä tietä vai hylkäätkö sanan ylpeydessäsi? Jos tunteesi eivät Sanasta ilahtuisikaan, niin oletko valmis kuitenkin vastustuksenkin keskellä seuraamaan sanaa, vai lähdetkö helpomman ja miellyttävämmän tien suuntaan? Jos tämä maailma viehättää sinua, niin oletko valmis etsimään Sanasta Jeesuksen taivaallista kirkkautta? Oletko valmis elämään päivittäisessä parannuksessa ja omantunnon puhtaudessa Jeesuksen veressä? Jumalan sana tarjoaa Sinulle anteeksiantamusta ja hedelmää kantavaa elämää. Sinun vastuusi on siinä, miten kuulet sanan!